

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 747

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 septembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE	
870. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
297. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Codului de bune practici pentru utilizarea în siguranță a produselor de protecție a plantelor.....	2–3
2.372. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului, conținutului, precum și a instrucțiunilor de completare a formularului (700) „Declarație pentru înregistrarea/modificarea categoriilor de obligații fiscale declarative înscrise în vectorul fiscal”, cod 14.13.01.10.01	3–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 54 din 3 iulie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	10–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 9 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 517/2003 privind conferirea decorațiilor de război,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de recunoștință și apreciere pentru dăruirea și curajul manifestate sub culorile drapelului național, pentru spiritul de sacrificiu dovedit în timpul executării unei misiuni de luptă în Teatrul de Operații din Afganistan,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă *post-mortem* Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, de război, sublocotenentului Stoica *Vintilă* Mădălin.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

București, 16 septembrie 2017.
Nr. 870.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**privind aprobarea Codului de bune practici pentru utilizarea
în siguranță a produselor de protecție a plantelor**

Văzând Referatul de aprobare nr. 2.531/F din 8.08.2017 întocmit de Autoritatea Națională Fitosanitară,

în temeiul:

— art. 5 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2015 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Fitosanitare;

— art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 4/1995 privind fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar pentru combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor în agricultură și silvicultură, aprobată cu modificări prin Legea nr. 85/1995, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Codul de bune practici pentru utilizarea în siguranță a produselor de protecție a plantelor*.

Art. 2. — Autoritatea Națională Fitosanitară va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 30 august 2017.
Nr. 297.

---

* Codul de bune practici pentru utilizarea în siguranță a produselor de protecție a plantelor poate fi consultat pe site-ul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, la Secțiunea Fitosanitar — link: <http://www.madr.ro/utilizarea-durabila-a-pesticidelor.html>

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN
pentru aprobarea modelului, conținutului, precum
și a instrucțiunilor de completare a formularului (700)
„Declarație pentru înregistrarea/modificarea categoriilor
de obligații fiscale declarative înscrise în vectorul fiscal”,
cod 14.13.01.10.01

Având în vedere dispozițiile art. 86, 88 și art. 89 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul, conținutul, precum și instrucțiunile de completare a formularului (700) „Declarație pentru înregistrarea/modificarea categoriilor de obligații fiscale declarative înscrise în vectorul fiscal”, cod 14.13.01.10.01, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Formularul prevăzut la art. 1 se utilizează pentru înregistrarea/modificarea tipurilor de obligații fiscale pentru care contribuabilul/plătitorul are obligația declarării.

Art. 3. — Formularul prevăzut la art. 1 se utilizează exclusiv pentru declararea prin mijloace electronice de transmitere la distanță a mențiunilor privind vectorul fiscal.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică începând cu 1 ianuarie 2018.

Art. 5. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile fiscale subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

București, 9 august 2017.
Nr. 2.372.

 <p>ANAF Agenția Națională de Administrare Fiscală</p>	<p>DECLARAȚIE PENTRU ÎNREGISTRAREA/MODIFICAREA CATEGORIILOR DE OBLIGAȚII FISCALE DECLARATIVE ÎNSCRISE ÎN VECTORUL FISCAL</p>	<p>700 Nr de operator de date cu caracter personal – 759</p>
--	---	---

I. DATE DE IDENTIFICARE A CONTRIBUABILULUI												
1. COD DE IDENTIFICARE FISCALĂ												
2. DENUMIRE/NUME ȘI PRENUME												
3. DECLARAȚIA DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ DEPUȘĂ INIȚIAL												

II. DATE PRIVIND VECTORUL FISCAL												
1. Taxa pe valoarea adăugată												
1.1. Perioada fiscală												
1.1.2 Lunară												
1.1.3 Trimestrială												
2. Impozit pe profit												
2.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
2.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				
2.3. Perioada fiscală												
2.3.1. Trimestrială				2.3.2. Anuală, cu plăți anticipate trimestriale								
2.3.3. Anuală												
3. Impozit pe veniturile microîntreprinderilor												
3.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
3.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				
4. Accize												
4.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
4.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				
5. Impozit pe venitul din salarii și pe venituri asimilate salariilor și contribuții sociale												
5.1. Perioada fiscală												
5.1.1. Lunară potrivit legii				5.1.2. Lunară prin opțiune								
5.1.3. Trimestrială												
5.2. Impozit pe venitul din salarii și pe venituri asimilate salariilor												
5.2.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
5.2.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				

*) Formularul 700 este reprodus în facsimil.

5.3. Contribuția de asigurări sociale											
5.3.1 Datorată de angajator											
5.3.1.1 Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
5.3.1.2 Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
5.3.2 Datorată de angajat											
5.3.2.1 Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
5.3.2.2 Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
5.4. Contribuția de asigurări sociale de sănătate											
5.4.1 Datorată de angajator											
5.4.1.1 Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
5.4.1.2 Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
5.4.2 Datorată de angajat											
5.4.2.1 Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
5.4.2.2 Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
5.5. Contribuția pentru concedii și indemnizații (datorată de angajator)											
5.5.1 Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
5.5.2 Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
5.6. Contribuția de asigurări pentru șomaj											
5.6.1 Datorată de angajator											
5.6.1.1 Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
5.6.1.2 Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
5.6.2 Datorată de angajat											
5.6.2.1 Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
5.6.2.2 Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
5.7. Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale (datorată de angajator)											
5.7.1 Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
5.7.2 Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
5.8. Contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale (datorată de angajator)											
5.8.1 Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
5.8.2 Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
6. Contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății											
6.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
6.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			
7. Redevențe miniere											
7.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/			
7.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/			

8. Redevențe petroliere												
8.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
8.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				
9. Impozit pe monopolul natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural												
9.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
9.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				
10. Impozit asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale												
10.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
10.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				
11. Impozit pe veniturile din activitățile de exploatare a resurselor naturale, altele decât gazele naturale												
11.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
11.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				
11.3. Activități care intră sub incidența acestui impozit												
Exploatare forestieră - Cod CAEN 0220			Extracția cărbunelui superior - Cod CAEN 0510									
Extracția cărbunelui inferior – Cod CAEN 0520			Extracția petrolului brut – Cod CAEN 0610									
Extracția minereurilor feroase - Cod CAEN 0710												
Extracția minereurilor de uraniu și toriu – Cod CAEN 0721												
Extracția altor minereuri metalifere neferoase - Cod CAEN 0729												
Alte activități extractive												
Cod CAEN 0811		Cod CAEN 0812				Cod CAEN 0891						
Cod CAEN 0892		Cod CAEN 0893				Cod CAEN 0899						
12. Taxe datorate potrivit legislației din domeniul jocurilor de noroc												
12.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
12.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				
13. Impozit specific unor activități												
13.1. Luare în evidență		Începând cu data de			/			/				
13.2. Scoatere din evidență		Începând cu data de			/			/				
13.3. Activități care intră sub incidența acestui impozit												
Hoteluri și alte facilități de cazare similare - Cod CAEN 5510												
Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată - Cod CAEN 5520												
Parcuri pentru rulote, campinguri și tabere – Cod CAEN 5530												
Alte servicii de cazare - Cod CAEN 5590				Restaurante - Cod CAEN 5610								
Activități de alimentație (catering) pentru evenimente – Cod CAEN 5621												

Alte servicii de alimentație n.c.a. - Cod CAEN 5629	
Baruri și alte activități de servire a băuturilor - Cod CAEN 5630	

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete

Numele și prenumele persoanei care face declarația											
Funcția											
Semnătura											
Data			/			/					

Loc rezervat organului fiscal											
Număr înregistrare					/			/			

Cod 14.13.01.10.01

I N S T R U C Ț I U N I

de completare a formularului (700) „Declarație pentru înregistrarea/modificarea categoriilor de obligații fiscale declarative înscrise în vectorul fiscal”

Depunerea declarației

Declarația pentru înregistrarea/modificarea categoriilor de obligații fiscale declarative înscrise în vectorul fiscal, denumită în continuare *declarație*, se completează și se depune ori de câte ori contribuabilii/plătitorii solicită, ulterior înregistrării fiscale, înregistrarea în vectorul fiscal a unor noi categorii de obligații fiscale sau modificarea categoriilor de obligații fiscale declarative înscrise inițial în vectorul fiscal.

Declarația se depune exclusiv prin mijloace electronice de transmitere la distanță, prin intermediul Sistemului electronic național, la termenele stabilite de legislația în vigoare.

Declarația se depune prin accesarea site-ului www.e-guvernare.ro, în condițiile prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.085/2003 pentru aplicarea unor prevederi ale Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, referitoare la implementarea Sistemului electronic național, cu modificările și completările ulterioare.

Semnarea declarației se realizează prin utilizarea certificatului calificat emis de un furnizor de servicii de certificare, acreditat în condițiile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, și ale Regulamentului (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE.

Completarea declarației

I. DATE DE IDENTIFICARE A CONTRIBUABILULUI

Rândul 1. Cod de identificare fiscală

Se va înscrie codul de identificare fiscală al contribuabilului.

Rândul 2. Denumire/Nume și prenume

Se completează cu denumirea/numele și prenumele contribuabilului.

Rândul 3. Declarația de înregistrare fiscală depusă inițial
Contribuabilii vor alege din lista drop-down declarația depusă cu ocazia înregistrării fiscale inițiale:

— Declarația de înregistrare fiscală/Declarația de mențiuni/Declarația de radiere pentru persoane juridice, asocieri și alte entități fără personalitate juridică (010);

— Declarația de înregistrare fiscală/Declarația de mențiuni/Declarația de radiere pentru contribuabilii nerezidenți care desfășoară activitate în România prin unul sau mai multe sedii permanente (013);

— Declarația de înregistrare fiscală/Declarația de mențiuni/Declarația de radiere pentru contribuabilii nerezidenți care nu au sediu permanent în România (015);

— Declarația de înregistrare fiscală/Declarația de mențiuni/Declarația de radiere pentru persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România (016);

— Declarația de înregistrare fiscală/Declarația de mențiuni pentru persoane fizice române și străine care dețin cod numeric personal (020);

— Declarația de înregistrare fiscală/Declarația de mențiuni pentru persoane fizice care nu dețin cod numeric personal (030);

— Declarația de înregistrare fiscală/Declarația de mențiuni/Declarația de radiere pentru instituții publice (040);

— Declarația de înregistrare fiscală/Declarația de mențiuni/Declarația de radiere pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere (070).

Contribuabilii care s-au înregistrat fiscal odată cu înmatricularea în registrul comerțului vor selecta: formularul 070, în cazul persoanelor fizice autorizate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, respectiv formularul 010, în cazul celorlalți contribuabili care se înregistrează, potrivit legii speciale, la Oficiul Național al Registrului Comerțului.

II. DATE PRIVIND VECTORUL FISCAL

Rândul 1. Taxa pe valoarea adăugată

Se marchează cu „X” perioada fiscală valabilă la data solicitării înregistrării sau ulterior înregistrării în scopuri de TVA.

Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului declară cu ocazia înregistrării cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depășește plafonul prevăzut la art. 322 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (*Codul fiscal*), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA în cursul anului declară cu ocazia înregistrării cifra de afaceri realizată, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră depășește plafonul prevăzut la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal, în anul respectiv, perioada fiscală va fi luna calendaristică. Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depășește plafonul prevăzut la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA.

Rândul 2. Impozit pe profit

Se marchează cu „X” numai de către contribuabilii care, potrivit legii, au obligația să declare acest impozit.

Rândurile 2.1 și 2.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Rândurile 2.3.1 — 2.3.3 se marchează cu „X” perioada fiscală valabilă la data solicitării înregistrării sau ulterior înregistrării obligației fiscale în vectorul fiscal.

Rândul 3. Impozit pe veniturile microîntreprinderilor

Se marchează cu „X” de către contribuabilii care sunt obligați la declararea și plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, potrivit legii.

Rândurile 3.1 și 3.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Atenție! Data luării în evidență și scoaterii din evidență se stabilește conform prevederilor titlului III „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor” din Codul fiscal.

Rândul 4. Accize

Se marchează cu „X” de către contribuabilii care, conform legilor în vigoare, devin plătitori de accize.

Rândurile 4.1 și 4.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Rândul 5. Impozit pe venitul din salarii și pe venituri asimilate salariilor și contribuții sociale

Rândul 5.1. Perioada fiscală:

Rândul 5.1.1 se marchează cu „X” de contribuabilii care au obligația de a declara lunar impozitul pe venitul din salarii și pe venituri asimilate salariilor și contribuții sociale, potrivit legii.

Rândul 5.1.2 se marchează cu „X” de contribuabilii care îndeplinesc condițiile de la art. 147 alin. (8) din Codul fiscal și care optează pentru declararea lunară a impozitului pe venitul din salarii și pe venituri asimilate salariilor și a contribuțiilor sociale, potrivit legii.

Rândul 5.1.3 se marchează cu „X” de contribuabilii prevăzuți la art. 147 alin. (4) din Codul fiscal.

Rândul 5.2. Impozit pe venitul din salarii și pe venituri asimilate salariilor

Se marchează cu „X” numai de contribuabilii care au obligația de declarare a impozitului pe venitul din salarii și pe venituri asimilate salariilor.

Rândurile 5.2.1 și 5.2.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Rândul 5.3. Contribuția de asigurări sociale

Rândul 5.3.1 se marchează cu „X” de contribuabilii care au calitatea de angajatori sau sunt asimilați acestora, care au obligația să declare această contribuție, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Rândurile 5.3.1.1 și 5.3.1.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 5.3.2 se marchează cu „X” de contribuabilii care au calitatea de angajatori sau sunt asimilați acestora, care au obligația să declare această contribuție, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Rândurile 5.3.2.1 și 5.3.2.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 5.4. Contribuția de asigurări sociale de sănătate

Rândul 5.4.1 se marchează cu „X” de contribuabilii care au calitatea de angajatori sau sunt asimilați acestora, care au obligația să declare această contribuție, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Rândurile 5.4.1.1 și 5.4.1.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 5.4.2 se marchează cu „X” de contribuabilii care au calitatea de angajatori sau sunt asimilați acestora, care au obligația să declare această contribuție, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Rândurile 5.4.2.1 și 5.4.2.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 5.5. Contribuția pentru concedii și indemnizații (datorată de angajator)

Se marchează cu „X” de contribuabilii care au calitatea de angajatori sau sunt asimilați acestora, care au obligația să declare această contribuție, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Rândurile 5.5.1 și 5.5.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 5.6. Contribuția de asigurări pentru șomaj

Rândul 5.6.1 se marchează cu „X” de contribuabilii care au calitatea de angajatori sau sunt asimilați acestora, care au obligația să declare această contribuție, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Rândurile 5.6.1.1 și 5.6.1.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 5.6.2 se marchează cu „X” de contribuabilii care au calitatea de angajatori sau sunt asimilați acestora, care au obligația să declare această contribuție, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Rândurile 5.6.2.1 și 5.6.2.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 5.7. Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale (datorată de angajator)

Se marchează cu „X” de contribuabilii care au calitatea de angajatori sau sunt asimilați acestora, care au obligația să declare această contribuție, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Rândurile 5.7.1 și 5.7.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 5.8. Contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale (datorată de angajator)

Se marchează cu „X” de contribuabilii care au calitatea de angajatori sau sunt asimilați acestora, care au obligația să declare această contribuție, potrivit prevederilor Codului fiscal.

Rândurile 5.8.1 și 5.8.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 6. Contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății

Se marchează cu „X” numai de persoanele juridice române care au obligația să declare această contribuție, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015.

Rândurile 6.1 și 6.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale, de către plătitorii contribuției trimestriale pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății.

Data luării în evidență sau a scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 7. Redevențe miniere

La înregistrarea inițială se marchează cu „X” numai de contribuabilii care, potrivit legii, au obligația să declare această taxă.

Rândurile 7.1 și 7.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau a scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 8. Redevențe petroliere

La înregistrarea inițială se marchează cu „X” numai de contribuabilii care, potrivit legii, au obligația să declare această taxă.

Rândurile 8.1 și 8.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau a scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 9. Impozit pe monopolul natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural

Se marchează cu „X” numai de contribuabilii care au obligația să declare acest impozit, conform Ordonanței

Guvernului nr. 5/2013 privind stabilirea unor măsuri speciale de impozitare a activităților cu caracter de monopol natural din sectorul energiei electrice și al gazului natural, cu modificările ulterioare.

Rândurile 9.1 și 9.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau a scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 10. Impozit asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale

Se marchează cu „X” numai de contribuabilii care au obligația să declare acest impozit, conform Ordonanței Guvernului nr. 7/2013 privind instituirea impozitului asupra veniturilor suplimentare obținute ca urmare a dereglementării prețurilor din sectorul gazelor naturale, cu modificările și completările ulterioare.

Rândurile 10.1 și 10.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau a scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 11. Impozit pe veniturile din activitățile de exploatare a resurselor naturale, altele decât gazele naturale

Se marchează cu „X” de contribuabilii care au obligația să declare acest impozit, conform Ordonanței Guvernului nr. 6/2013 privind instituirea unor măsuri speciale pentru impozitarea exploatarei resurselor naturale, altele decât gazele naturale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2013, cu modificările ulterioare.

Rândurile 11.1 și 11.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau a scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 11.3 Activități care intră sub incidența acestui impozit

Se marchează cu „X” codul CAEN care intră sub incidența impozitului pe veniturile din activitățile de exploatare a resurselor naturale, altele decât gazele naturale, prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 6/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 261/2013, cu modificările ulterioare.

Rândul 12. Taxe datorate potrivit legislației din domeniul jocurilor de noroc

Se marchează cu „X” numai de contribuabilii care, potrivit legii, au obligația să declare aceste taxe.

Rândurile 12.1 și 12.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau a scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 13. Impozit specific unor activități

Se marchează cu „X” de contribuabilii care au obligația să declare acest impozit, potrivit Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități.

Rândurile 13.1 și 13.2 se marchează cu „X”, după caz, în funcție de tipul modificării: luare în evidență sau scoatere din evidență, ulterior înregistrării fiscale.

Data luării în evidență sau a scoaterii din evidență se stabilește conform reglementărilor legale în materie.

Rândul 13.3 Activități care intră sub incidența acestui impozit

Se marchează cu „X” codul CAEN corespunzător activităților desfășurate care intră sub incidența impozitului specific prevăzut în Legea nr. 170/2016.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 54

din 3 iulie 2017

Dosar nr. 591/1/2017

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voichecki	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Raluca Moglan	— judecător la Secția I civilă
Dragu Crețu	— judecător la Secția I civilă
Elena Floarea	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Constantin Brânzan	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Laura-Mihaela Ivanovici	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angelica Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Emilia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept învestit cu soluționarea Dosarului nr. 591/1/2017 este constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.944/30/2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost

comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind depuse de către părți puncte de vedere formulate în scris privind chestiunea de drept supusă judecării. La dosar au fost transmise de către instanțele naționale hotărârile judecătorești relevante ce au fost identificate. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, constată că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din data de 1 februarie 2017, în Dosarul nr. 8.944/30/2015, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014*), respectiv dacă aceste prevederi legale sunt aplicabile și personalului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 284/2010*).

II. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-au invocat chestiunile de drept menționate

2. Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Timiș cu nr. 8.944/30/2015, la data de 27 noiembrie 2015, reclamantele i-au chemat în judecată pe pârâții Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor București, Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Timiș, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și Ministerul Finanțelor Publice, solicitând instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să dispună obligarea primilor doi pârâți să calculeze și să plătească drepturile salariale rezultate din neaplicarea dispozițiilor art. I pct. 6 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 71/2015*), începând cu data de 9 aprilie 2015 și în continuare, actualizate cu indicii de inflație, cu cheltuieli de judecată.

3. În motivarea acțiunii, reclamantele au arătat că, după apariția modificărilor aduse de Legea nr. 71/2015, acestea nu au beneficiat de dreptul salarial aferent, în cuantum de 15% din salariul de bază, discriminarea fiind evidentă, câtă vreme și după apariția Legii nr. 71/2015 se menține, în mod nelegal și

complet nerezonabil, diferența de tratament între salariații care aveau sporul anterior datei de 31 decembrie 2009.

4. Pârâta Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Timiș a formulat întâmpinare solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată, susținând, în esență, că diferențele de tratament apărute în urma aplicării dispozițiilor legale nu echivalează cu încălcarea principiului nediscriminării, întrucât pot exista diferențe salariale între funcționarii publici salariați potrivit legii noi și cei salariați în baza vechii legi (deși persoanele sunt încadrate în posturi identice).

5. Prin Sentința civilă nr. 824 din 25 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.944/30/2015, Tribunalul Timiș a admis excepția lipsei calității procesual pasive a pârâților Ministerul Finanțelor Publice și Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și a respins acțiunea formulată de reclamante în contradictoriu cu acești pârâți, ca fiind formulată împotriva unor persoane fără calitate procesual pasivă; a respins excepția inadmisibilității și excepția tardivității acțiunii; a admis acțiunea formulată de reclamante în contradictoriu cu pârâții Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Timiș și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și a obligat pârâta Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Timiș să calculeze și să plătească reclamantelor sporul salarial de 15% din salariul de bază pentru titlul de doctor în medicină veterinară, prin includerea acestuia în indemnizația lunară, începând cu data de 9 aprilie 2015, actualizat cu rata inflației la data plății.

6. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut, în esență, că reclamantele sunt îndreptățite ca, începând cu data de 9 aprilie 2015, data intrării în vigoare a Legii nr. 71/2015, să beneficieze de recunoașterea diferenței de drepturi salariale aferente condițiilor de studii ale acestora — deținătoare de titluri științifice de doctor, ceea ce echivalează cu un procent de 15% din salariul de bază, și că legiuitorul a urmărit înlăturarea inechității în salarizare, respectiv a discriminării identificate între personalul din instituțiile și autoritățile publice, salariat din fonduri publice, respectiv dintre funcționarii publici care au beneficiat de sporul de doctorat până la data de 31 decembrie 2009 și care, ulterior, ca urmare a apariției Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (*Legea-cadru nr. 330/2009*), și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010*), au beneficiat în continuare de acesta, cu titlu de sume compensatorii incluse în salariul de bază, și funcționarii publici care au obținut ulterior titlul de doctor și care nu au beneficiat de aceste sume acordate în considerarea titlului de doctor, datorită abrogării sporului de doctorat prin Legea nr. 330/2009.

7. S-a concluzionat că legiuitorul, prin adoptarea Legii nr. 71/2015, a eliminat aceste diferențe de tratament care, în aceleași condiții de fapt și de drept, reprezintă discriminare.

8. Împotriva acestei hotărâri a formulat recurs pârâta Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Timiș, susținând, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 nu ar fi aplicabile.

III. Aspectele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

9. Prin Încheierea de sesizare din data de 1 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.944/30/2015, Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a constatat admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, având în vedere următoarele aspecte:

10. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin

Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât autoritatea pârâta Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Timiș este o instituție finanțată atât din veniturii proprii, cât și din subvenții acordate de la bugetul de stat, iar prima instanță a reținut aplicabilitatea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014. Pe de altă parte, recurenta-pârâta contestă aplicabilitatea art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și propriilor funcționari publici, pe considerentul că acest text de lege ar viza doar instituțiile și autoritățile finanțate integral de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale.

11. Astfel, dacă interpretarea corectă a dispozițiilor menționate este aceea că ele se aplică tuturor funcționarilor plătiți din fonduri publice, indiferent de modalitatea de finanțare a autorităților/instituțiilor publice, toate acțiunile întemeiate pe dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 ar urma să fie considerate întemeiate. În schimb, dacă se interpretează că doar o parte din funcționarii plătiți din fonduri publice [respectiv personalul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010] ar beneficia de norma juridică ce înlătură discriminarea, acțiunile personalului încadrat în autorități/instituții cu finanțare mixtă ar urma să fie considerate neîntemeiate.

12. Problema de drept enunțată este nouă deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia printr-o altă hotărâre.

13. Instanța supremă s-a pronunțat doar cu privire la aplicabilitatea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 personalului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, s-a statuat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010.

14. Însă, din considerentele deciziei menționate rezultă că Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat cu privire la aplicabilitatea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 în ce privește personalul din instituțiile și autoritățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

15. Altfel spus, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a analizat problema finanțării autorităților și instituțiilor publice, aspect care interesează în cauza de față, și nici nu a exclus de la aplicarea normei favorabile vreo categorie de personal discriminat, nefăcând nicio apreciere cu privire la personalul plătit din fondurile publice, încadrat în instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

16. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data formulării sesizării.

17. Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat cu privire la drepturile salariale în discuție, însă doar în ce privește interpretarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fondurile publice (*Legea nr. 285/2010*) și art. 8 din anexa nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și

salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare (Decizia nr. 21/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii).

18. Cu acel prilej, Înalta Curte de Casație și Justiție a analizat doar problema sumelor compensatorii acordate în baza vechilor legi-cadru de salarizare (legile-cadru nr. 330/2009 și nr. 284/2010), până la apariția Legii nr. 71/2015 (paragraful 52 din Decizia în interesul legii nr. 21/2016). Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat cu privire la efectele Legii nr. 71/2015 ori asupra modului de interpretare a dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, coroborate cu dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010, respectiv aplicabilitatea legilor noi în funcție de sursa de finanțare a instituțiilor/autorităților publice.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

19. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile au formulat următoarele puncte de vedere asupra chestiunii de drept supuse judecării:

20. *Intimata-pârâtă Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor* a apreciat că prevederile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 se referă doar la personalul din autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010.

21. În argumentarea acestui punct de vedere partea a arătat că, începând cu anul 2010, sporul pentru titlul științific de doctor a fost acordat sub forma unei sume compensatorii cu caracter tranzitoriu, care să acopere suma aferentă acestui spor, numai persoanelor care au beneficiat de acesta în luna decembrie 2009 și dacă drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea-cadru nr. 330/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 erau mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului pentru funcția respectivă pentru luna decembrie 2009. Aceste sume compensatorii erau incluse în salariul de bază și nu se luau în calcul la determinarea altor drepturi de natură salarială care se stabileau în funcție de acesta.

22. Începând cu data de 1 ianuarie 2011 au intrat în vigoare Legea-cadru nr. 284/2010, precum și Legea nr. 285/2010, acte normative care nu cuprind dispoziții privind acordarea sporului pentru titlul științific de doctor în cazul personalului plătit din fonduri publice care a obținut titlul științific de doctor ulterior lunii decembrie 2009.

23. S-a mai arătat că direcțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București nu fac parte dintre instituțiile publice limitativ prevăzute de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, acestea nefiind finanțate integral din bugetul de stat, ci, așa cum rezultă din dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare, finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale acestor direcții se asigură din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

24. S-a considerat că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 23/2016 dată în Dosarul nr. 1.733/1/2016, nu s-a pronunțat în sensul că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 sunt aplicabile și personalului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010, ci această decizie vizează doar personalul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010.

25. Personalul care a obținut ulterior datei de 31 decembrie 2009 titlul științific de doctor, care își desfășoară activitatea în domeniul în care a obținut acest titlu și care nu a beneficiat de

suma compensatorie inclusă în anul 2010 în salariul de bază, beneficiază, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, de suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor, începând cu luna august 2016, stabilită la nivelul similar în plată pentru aceeași funcție, grad/treaptă profesională și gradăție corespunzătoare vechimii în muncă sau, după caz, vechime în funcție în cazul celorlalte categorii de personal, din instituția sau autoritatea publică respectivă sau, după caz, dintr-o instituție sau autoritate publică similară.

26. *Intimatul-pârât Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara*, a apreciat că, din interpretarea sistematică a textelor de lege în discuție, rezultă că dispozițiile art. 1 pct. 1 din Legea nr. 71/2015 [prin care s-a introdus un nou alineat — alin. (5¹)], prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 care prevăd menținerea salarizării la același nivel cu salarizarea pentru luna decembrie 2014, se pot aplica doar celor trei categorii limitativ enumerate de legiuitor, beneficiind astfel de salarizarea la nivel maxim: (1) personalul din aparatul de lucru al Parlamentului; (2) personalul din celelalte instituții și autorități publice, care este salarizat la același nivel cu personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului; (3) personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi.

27. În aceste condiții, s-a considerat că prevederile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, alineat introdus prin Legea nr. 71/2015, nu se aplică personalului din toate instituțiile și autoritățile publice, ci doar personalului din anumite instituții și autorități publice, cu condiția să fie salarizat la același nivel cu personalul din aparatul de lucru al Parlamentului.

V. Punctul de vedere al titularului sesizării cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

28. Completul de judecată al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal și-a exprimat prin Încheierea de sesizare din 1 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.944/30/2015, următorul punct de vedere:

29. Dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 sunt aplicabile tuturor categoriilor de personal plătite din fondurile publice, astfel cum sunt menționate aceste categorii la art. 2 alin. (1) lit. a)—d) din Legea-cadru nr. 284/2010.

30. Se poate observa că alin. (1) al art. 1 din acest act normativ face referire expresă la personalul plătit din fondurile publice. De asemenea, alineatul menționat face trimitere la anexele Legii-cadru nr. 284/2010, fără să distingă între diferitele categorii de personal plătite din fondurile publice.

31. Așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 23/2016, art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 nu face altceva decât să instituie o excepție de la art. 1 alin. (1) și (2), respectiv de la menținerea la același nivel a salariilor, soldelor, indemnizațiilor.

32. Prin urmare, și domeniul de aplicare al art. 1 alin. (5¹) vizează același personal plătit din fondurile publice la care face referire art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, așa cum rezultă și din denumirea actului normativ aflat în discuție, respectiv „salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015”.

33. Odată stabilit că art. 1 alin. (5¹) se aplică întregului personal plătit din fonduri publice (mai puțin în situația în care legea prevede în mod expres o excludere de la aplicarea legilor de salarizare ca, de exemplu, art. 2 din Legea-cadru nr. 284/2010), trebuie stabilite categoriile care alcătuiesc „personalul plătit din fonduri publice”.

34. Or, dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a), b), c) și d) stabilesc mai multe categorii de personal cărora li se aplică Legea-cadru

nr. 284/2010. Se poate observa că dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 se referă la personalul din autorități și instituții publice finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, în timp ce dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. b) se referă la personalul din autorități și instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale.

35. Prin urmare, legiuitorul a înțeles să includă în noțiunea de „personal plătit din fondurile publice”, care apare în denumirea Legii-cadru nr. 284/2010, atât personalul din autoritățile și instituțiile finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale, cât și personalul din autoritățile și instituțiile finanțate atât din bugetele menționate, cât și din venituri proprii.

36. Modalitatea în care a procedat legiuitorul se bazează pe împrejurarea că și veniturile proprii ale autorităților și instituțiilor publice sunt venituri/fonduri publice, așa cum rezultă din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv din dispozițiile art. 1 alin. (1) și alin. (2) lit. f) coroborate cu dispozițiile art. 2 pct. 27 și 30 din lege.

37. Având în vedere că și veniturile proprii ale autorităților și instituțiilor publice sunt venituri/fonduri publice, analiza coroborată a textelor de lege în discuție conduce la concluzia incidentei art. (1) alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 la întregul personal plătit din fonduri publice, indiferent de sursa de finanțare a instituțiilor și a autorităților publice, și, prin urmare, la concluzia că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 se aplică și autorităților și instituțiilor publice menționate la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

38. Este adevărat că, prin Decizia nr. 23/2016, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, însă, din considerentele deciziei menționate nu rezultă că instanța supremă s-ar fi pronunțat cu privire la aplicabilitatea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) personalului din instituțiile și autoritățile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

39. Din motivarea acestei decizii rezultă că instanța supremă a interpretat în mod extensiv dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, iar nu în mod restrictiv. Altfel spus, în cadrul deciziei nu se menționează că textul analizat s-ar aplica doar anumitor instituții și autorități publice, condiționat de forma de finanțare.

40. De fapt, instanța supremă nici nu a analizat aspectul referitor la finanțarea autorităților și instituțiilor publice și nici nu a exclus vreo categorie de la aplicarea normei favorabile persoanelor discriminate, nefăcând nicio apreciere cu privire la personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

41. Un ultim argument vizând aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și personalului din autoritățile și instituțiile cu finanțare mixtă, prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010, îl constituie, în opinia instanței de trimitere, împrejurarea că ordonanțele succesive de salarizare anuale au aceleași rațiuni și finalitate ca și Legea-cadru de salarizare nr. 284/2010, fiind greu de acceptat ca ordonanțele anuale de salarizare să se aplice numai unor categorii de personal plătit din fondurile publice, iar legea-cadru de salarizare să se aplice tuturor categoriilor publice de personal plătit din fondurile publice. Or, o

astfel de interpretare ar lăsa fără reglementare anuală o mare parte din funcționarii publici și personalul contractual la care face referire legea-cadru de salarizare.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

42. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțele naționale au înaintat hotărârile judecătorești identificate și care prezintă relevanță pentru problema de drept în discuție, relevând următoarele aspecte:

43. La nivelul Curții de Apel Timișoara — instanța care a formulat prezenta sesizare — s-a înregistrat o reorientare parțială a jurisprudenței după pronunțarea Deciziei nr. 23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul respingerii acțiunilor pe considerentul că decizia menționată face referire doar la personalul prevăzută de dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010. Anterior acestei decizii a instanței supreme, practica judiciară fusese unitară în sensul admiterii acțiunilor întemeiate pe dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, indiferent de forma de finanțare a autorităților și instituțiilor publice în care erau încadrați funcționarii publici reclamanți, pe considerentul că ordonanța de urgență se aplică tuturor categoriilor de personal finanțat din fonduri publice, astfel cum sunt enumerate aceste categorii la art. 2 alin. (1) lit. a)—d) din Legea-cadru nr. 284/2010.

44. Practica judiciară identificată la nivelul Curții de Apel Cluj, Curții de Apel Iași și Curții de Apel Alba Iulia este în sensul că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 se aplică și categoriilor de personal indicate la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010, având în vedere că art. 1 alin. (1) din ordonanța de urgență se referă în mod expres la personalul plătit din fonduri publice, fără a distinge între diversele categorii de personal.

45. La nivelul Curții de Apel Constanța există o cauză similară, dosarul fiind suspendat în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă până la soluționarea prezentei sesizări.

46. Celelalte instanțe naționale nu au identificat practică judiciară.

47. Punctele de vedere teoretice exprimate de judecătorii din cadrul curților de apel Craiova, Galați, Suceava și Bacău conturează opinia majoritară în sensul că dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 se aplică și personalului prevăzută la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

48. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 699/C/1.111/III-5/2017 din 6 aprilie 2017, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării de față.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

49. În raport cu obiectul sesizării de față prezintă relevanță Decizia nr. 242 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 28 iunie 2016.

50. În cuprinsul acestei decizii, Curtea Constituțională a reținut că textul de lege criticat — art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, introdus prin art. I pct. 1 din Legea nr. 71/2015, a instituit o altă excepție de la art. 1 alin. (1) și (2) referitoare la menținerea aceluiași quantum al salariilor de bază, sporurilor și al celorlalte elemente ale salariului ca cel din decembrie 2014.

51. Analizând din punct de vedere sistematic conținutul normativ al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, Curtea Constituțională a observat că alin. (1) și (2) instituite regula menținerii în anul 2015 a aceluiași quantum al salariilor de bază, sporurilor și al celorlalte elemente ale salariului personalului plătit din fonduri publice ca cel din decembrie 2014, iar art. 1 alin. (5), (5¹), (5²), (5⁴), (5⁵), (5⁶),

(6), (7), (71) și alin. (11) prevăd excepții de la această regulă. Cu privire la aceste excepții, Curtea Constituțională a reținut că acestea se referă la anumite categorii profesionale pentru care legiuitorul a considerat oportună acordarea de creșteri salariale, fiind instituite în considerarea statutului acestora, având așadar o justificare obiectivă și rezonabilă, deoarece legiuitorul are libertatea de a reglementa atât salarizarea în sistemul public, cât și creșteri salariale pentru o anumită categorie de personal plătit din fonduri publice, evident cu respectarea prevederilor Constituției.

52. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui” (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Totodată, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

53. Ținând cont de această jurisprudență, Curtea Constituțională a constatat, pe de-o parte, că legiuitorul este liber să stabilească reguli și excepții referitoare la salarizarea personalului plătit din fonduri publice, iar, pe de altă parte, că personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi nu se află în aceeași situație juridică cu celălalt personal plătit din fonduri publice.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

54. Analizând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, în procedurile de unificare a practicii judiciare, au fost identificate următoarele hotărâri relevante:

55. Decizia nr. 23/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 1.733/1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, prin care s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 28.884/3/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, și, în consecință, s-a stabilit că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.

56. Decizia nr. 21/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii în Dosarul nr. 20/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.002 din 13 decembrie 2016, prin care s-a admis recursul în interesul legii formulat de

Avocatul Poporului și s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 30 alin. (6) și art. 48 alin. (1) pct. 7 din Legea nr. 330/2009, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010 și art. 8 din anexa nr. 5 a Legii nr. 63/2011, au dreptul la sume compensatorii persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009.

57. Prin Decizia nr. 8/2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 3.285/1/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 23 martie 2017, s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 152/119/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „Dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează sau nu în sensul că se aplică persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fondurile publice, cu modificările și completările ulterioare?”.

58. În considerentele acestei decizii instanța supremă a reținut că cerința noutății chestiunii de drept nu este îndeplinită, pentru că, din studierea jurisprudenței puse la dispoziție de instanțele naționale rezultă că la nivelul curților de apel din întreaga țară a fost pronunțat un număr important de hotărâri definitive prin care s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014. În cuprinsul tuturor acestor hotărâri, curțile de apel au apreciat că beneficiază de dispozițiile menționate și salariații din sectorul public care au dobândit titlul științific de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010.

59. De asemenea, ca un argument suplimentar în sensul inadmisibilității sesizării, s-a reținut că problema de drept indicată în actul de sesizare a fost implicit rezolvată de instanța supremă prin Decizia nr. 21 din 21 noiembrie 2016, pronunțată în interesul legii, menționată mai sus, prin care s-a stabilit că au dreptul la sumele compensatorii prevăzute de legile-cadru de salarizare în sectorul public și persoanele care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

60. Prin raportul întocmit în cauză s-au propus următoarele variante de soluție:

61. Într-o primă variantă s-a apreciat că nu ar fi îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, sub aspectul noutății chestiunii de drept invocate în raport cu argumentele prezentate în considerentele Deciziei nr. 23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

62. Asupra rezolvării de principiu a chestiunii de drept sesizate, pentru ipoteza în care completul desemnat în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ar ajunge la concluzia întrunirii condițiilor de admisibilitate, opinia judecătorilor-raportori a fost, într-o variantă, în sensul că dispozițiile art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 se aplică și personalului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010, iar în cealaltă variantă de soluție s-a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

63. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctele de

vedere formulate de către părți și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

64. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

65. Astfel cum rezultă din conținutul normei citate, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

— existența unei cauze în curs de judecată, în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să o soluționeze în ultimă instanță;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— o chestiune de drept cu caracter de noutate și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

66. Analizând, prioritar, aceste condiții de admisibilitate a sesizării se constată că primele două cerințe legale sunt îndeplinite.

67. Astfel, Cauza înregistrată inițial pe rolul Tribunalului Timiș cu nr. 8.944/30/2015 are ca obiect acțiunea formulată de reclamante în contradictoriu cu pârâții Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor București, Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Timiș, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și Ministerul Finanțelor Publice, prin care au solicitat instanței să se dispună obligarea primilor doi pârâți la calcularea și la plata drepturilor salariale rezultate din neaplicarea dispozițiilor art. 1 pct. 6 din Legea nr. 71/2015, începând cu 9 aprilie 2015 și în continuare, actualizate cu indicii de inflație, cu cheltuieli de judecată.

68. Conform art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „*Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.*”

69. Prima instanță a pronunțat în cauză Sentința civilă nr. 824 din 25 aprilie 2016, iar împotriva acesteia a promovat recurs pârâta Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Timiș, calea de atac fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, instanță ce soluționează pricina în ultimă instanță, pronunțând o hotărâre definitivă, având în vedere dispozițiile art. 96 pct. 3 raportat la art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, coroborate cu art. 10 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

70. Și condiția de admisibilitate a sesizării referitoare la ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată este îndeplinită.

71. Instanța de recurs a arătat, în actul de sesizare, că recurenta Direcția Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor Timiș contestă aplicabilitatea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și propriilor funcționari publici, pe considerentul că acestea ar viza doar instituțiile și autoritățile finanțate integral de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale și că această autoritate este o

instituție finanțată atât din venituri proprii, cât și din subvenții acordate de la bugetul de stat, iar prima instanță a reținut aplicabilitatea, în speță, a dispozițiilor respectivei ordonanțe de urgență.

72. În funcție de interpretarea acestor dispoziții se poate stabili dacă ele se aplică tuturor funcționarilor plătiți din fonduri publice, indiferent de modalitatea de finanțare a autorităților/instituțiilor publice, și toate acțiunile întemeiate pe dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 ar urma să fie considerate întemeiate. Însă, dacă aceste dispoziții vor fi interpretate în sensul că doar o parte din funcționarii plătiți din fonduri publice [respectiv personalul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010] ar beneficia de norma juridică ce înlătură discriminarea, atunci acțiunile personalului încadrat în autorități/instituții cu finanțare mixtă ar urma să fie considerate neîntemeiate.

73. Condiția noutății chestiunii de drept ce face obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile reprezintă o condiție distinctă de admisibilitate, iar verificarea acesteia implică nu numai a se constata că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja asupra acesteia, dar și că problema de drept dedusă soluționării în această procedură nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

74. În absența unei definiții legale a noțiunii de „noutate”, verificarea întrunirii acesteia ține de exercitarea atributului de apreciere a completului investit cu pronunțarea prezentei hotărâri.

75. Așa cum chiar Curtea de Apel Timișoara a arătat, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut, prin Decizia nr. 23/2016, că art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 nu face altceva decât să instituie o excepție de la art. 1 alin. (1) și (2), respectiv de la menținerea la același nivel a salariilor, soldelor, indemnizațiilor, și că, dintre autoritățile și instituțiile publice pentru care este instituită derogarea de la regula menținerii — și în anul 2015 — a nivelului salariului de bază și al sporurilor acordate în anul 2014, acest text enumeră explicit doar personalul din aparatul de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi și indică numai de o manieră implicită și personalul celorlalte autorități și instituții publice, fără a detalia care sunt aceste autorități și instituții publice.

76. În raport cu limitele investiției, interpretarea textului s-a făcut numai prin raportare la dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, astfel că prezenta sesizare întrunește cerințele de noutate a chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită.

77. Ca atare, având în vedere că prin Decizia nr. 23/2016 instanța supremă s-a pronunțat numai cu privire la personalul prevăzut de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, prezenta sesizare fiind admisibilă, urmează a se da o interpretare dispozițiilor legale, așa cum s-a solicitat de către instanța de trimitere.

78. Pornind de la cele statuate de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 23/2016 se poate considera că personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice în favoarea cărora este edictată norma din art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, este nu numai cel ce se regăsește în enumerarea de la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, dar și personalul din autoritățile și instituțiile publice indicate în mod neechivoc în cuprinsul art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 — personalul din aparatul de lucru al Parlamentului, din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, precum și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute de art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

79. Această concluzie se desprinde atât din denumirea actului normativ (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice), cât și din conținutul art. 1 alin. (1) din acest act normativ ce se referă la „personalul plătit din fondurile publice”.

80. Dacă art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 se referă la autorități și instituții publice finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, art. 2 alin. (1) lit. b) din aceeași lege-cadru vizează autorități și instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale.

81. Faptul că autoritatea sau instituția publică este finanțată din venituri proprii sau subvenții presupune tot utilizarea fondurilor publice, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) și alin. (2) lit. f) coroborate cu cele ale art. 2 pct. 27 și 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, asemenea fonduri sunt și cele destinate instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetul fondurilor speciale.

82. Un alt argument în sensul că autoritățile și instituțiile publice finanțate din venituri proprii sunt considerate ca fiind beneficiare ale veniturilor publice îl reprezintă și prevederile art. 2 pct. 30 din legea finanțelor publice ce le definește ca fiind asemenea autorități sau instituții pe toate cele finanțate din bugetele prevăzute de art. 1 alin. (2) din lege, între care și cele finanțate integral sau parțial de la bugetul de stat.

83. De aceea, se poate considera că interpretarea corectă a prevederilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 este aceea că ele se aplică tuturor

funcționarilor publici plătiți din fonduri publice, astfel cum acestea sunt definite de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, adică indiferent de sursa de finanțare a autorității sau instituției publice, fiind astfel aplicabile și personalului din instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010.

84. Așa cum s-a arătat și în considerentele Deciziei nr. 23/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, această concluzie se desprinde și din principiile reglementate de art. 3 din aceeași Lege-cadru nr. 284/2010, în special cel definit la lit. c): „echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar”, iar acest principiu denotă în mod esențial asumarea de către legiuitor a egalității de tratament juridic, respectiv un tratament juridic echitabil și nediscriminatoriu între categoriile de personal din sectorul bugetar care desfășoară muncă de valoare egală, în sensul de a se asigura acestora, prin aplicarea dispozițiilor legii de salarizare, o remunerație egală.

85. Dacă s-ar da o altă interpretare textului, aceasta ar fi contrară scopului și substanței normei, s-ar menține inechitățile ori diferențele salariale în cadrul aceleiași categorii de personal și, în consecință, ar persista discriminarea pe care legiuitorul a intenționat să o elimine prin edictarea acestei reglementări, pentru a pune în acord legislația internă cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și cu cele ale dreptului Uniunii Europene.

86. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.944/30/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 iulie 2017.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 058410